

Esther Carstensen syntes man skulde se lidt mere praktisk paa hvad Betydning, det kunde have for D.K. ude i Landet. - "Vi maa overveje hvad vi skal gøre, vi har den Opgave at være i den rette Kontakt med Befolkningen". - Det vilde sikkert ikke komme til at betyde mere for os end Kontingentet.

Ida Holck: "Det er saadan, at tager vi Stenen op faar vi Klø og lader vi den ligge faar vi Klø. - Det vil altid vække Kritik; vi overtager Ansvaret for, at det virkelig er en Garanti; det hele vil blive meget svært og jeg ønsker, at vi aldrig var kommet ind i noget af det."

Jensine Lomholt kunde ikke forstaa, at vi nu skulde begaa en Fejl til. Kræftens Bekæmpelse var en menneskelig Sag, altsaa en Sag, der gjaldt for alle og det samme var Tilfældet med Luftværnet; det var ingen speciel Kvindesag.

Andrea Hedegaard mente vi skulde udsætte Afgørelsen og sætte os mere ind i hvad det drejede sig om og saa tage Stilling ved næste Møde. Mindede endvidere om, at hver var til Stede paa sin Kreds Vegne og derfor maatte man ogsaa først undersøge sin Kreds Mening.

Emilie Buchwald sluttede sig til A. Hedegaard. "Vi skal ikke kritikløst gaa ind i noget vi ingen rigtig Kendskab har til. Vi maa huske, det vil være en Demonstration, hvis vi nu gaar ind og senere ud. Vi maa sætte os godt ind i Sagen først, derfor kan vi ikke gaa ind med det samme for vi ved ikke noget om det hele."

Magda Andersen stemte ligesaa for Afgørelse udsat til næste Møde og at Medlemskabet i andre Foreninger, skulde tages op til Revision til næste Gang, hvorfor hun ønskede en Redegørelse for hvilke Foreninger vi stod i.

Amalie Aggebo: "Hvad kan det egentlig skade os at være Medlem, jeg kan ikke indse, hverken Arbejdet eller Kontingentet kan gøre os noget."

Thora Pedersen mente man maatte bebrejde Forretningsudvalget, at det havde taget denne Beslutning.

Formanden mente at Udvalget havde Ret til at tage saadanne Bestemmelser.

Agnes Holm sluttede sig til Ida Holck og Stella Kornerup og mente desuden, at Sagen ikke havde mere Betydning for Kvinder og Børn end for Mænd.

Formanden mente det var et særlig københavnsk Spørgsmaal da det var der Værdierne og de fleste Mennesker var samlet.

Marie Egeberg protesterede stærkt herimod: det gjaldt hele Landet. -

Hulda Pedersen foreslog at man skulde standse Diskussionen.

Formanden mente, der skulde sendes en Fortegnelse ud om hvilke Foreninger vi stod i og Distriktsformændene kunde saa høre lidt om i Kredsen hvad man mente om at være med i Luftværnet.

Afgørelsen blev udsat ved Afstemning.

Formanden oplæste dernæst endnu et Spørgsmaal, som var tilstillet Fællesstyrelsen for "Konservative Kvinders Kursus". Der spørges "om det er Fællesstyrelsens Mening, at D.K. ensidigt skal gaa ind for Fredssagen paa Grundlag af de bestaaende Fredsforeninger, som har, eller samarbejder med Foreninger, der har Afrustning paa deres Program, og som saaledes modarbejder Forsvarssagens Venner."

Marie Hjelmer oplyste flg., der som Svar paa ovennævnte Forespørgsel, vil blive tilstillet Formanden for Konservative Kvinders Landsorganisation;

Da den internationale Stemmeretsalliance for nogle Aar siden optog Nedrustningsspørgsmaalet - eller med andre Ord - Fredssagen paa sit Program, blev det en Aftale mellem D.K. og den danske Afdeling af Kvindernes Fredsliga, at den omtalte Sag overlodes til sidstnævnte Forening. Fællesstyrelsen har derfor stadig betragtet de Skrivelser, der kom fra Genève desangaaende, som sig uvedkommende.

Hvad derimod de enkelte Kredse angaar, har der af og til været aftalt Møder om Fredssagen i Forbindelse med de dermed beskæftigede Foreninger.

Dette forekommer mig at være fuldtud tilladeligt i Betragtning af, at den internationale Nedrustning og Fredens Bevarelse maa være et Spørgsmaal, som alle Partier er enige om.

For nogle Aar siden, da den store Nedrustningsadresse skulde træde sammen i Genève, indsamledes der over hele Verden, Navne i Millioner til Sympathiadresser. Den der brugtes her i Landet var varmt anbefalet af alle Partier, ogsaa af det konservative Parti.

Der gjordes og bliver stadig gjort indtrængende opmærksom paa, at der her ikke er Tale om Danmarks isolerede Nedrustning. Dette er et partipolitisk Spørgsmaal, som vi ikke kan have med at gøre. Det andet er internationalt, en fælles Nedrustning over alle Fronter, som er i hele Menneskehedens Interesse.